

Sermo de humilitate

de entitate. Signum huiusmodi evidens fuit in lucifero adam et alijs multis. quoz nobilitates et pfectiones/ quid fuerit eis/ nisi pondus grauius ad ruina[m]. Hoc sentit anima christi. hoc maria eo pfundiori humilitate quo lucidius contemplantur. Hinc Augustinus vocauit mariam/ puellam vilem et abiectam in oculis suis. Nam quo pacto maria et christus fm animaz si xius se et omnia dona sua stabilirent in domino. si quomodolibet fidendum esse sentirent in viribus suis et in abundantia diuitiarum suarum. Et si p[re]terea non se ipsos computarent in illorum numero de quibz ppheticus sermo dicit. Verumtamen vniuersa vanitas omnis homo viuens Si no[n] insuper iubentem audirent. Quanto magis es/ humiliata te in omnibus et coram deo inuenies gratia[m]. Ecclesia. iij. Denum qui se humiliat si exaltetur/ quomodo maxime exaltabitur qui maxime se humiliat.

Christus autem humillim[us] est. ergo sibi ipse si fm humanitatem (vt sic consideratam) vanissimum aliqd ens et inane reputatus est. recte quidem. vt non in se sed in domo gloriatur. i. ad Cor. i. **A**udis ne hoc o p[re]sumptio stulta cordis humani. o stultissima in q[ui] cordis humani p[re]sumptio. nunquid hoc attendis? Et quid superbis terra et cinis vesica ventosa. cur inflaris? o pellicula fragilis et cito rumpenda cur tenderis? Si queris honores sup[er]ba ceruice/ si sapientiam/ si gratiam/ tota (vt dicunt) erras via. Tu q[ui] tibi maior/ eo vilior/ paupior et stultior efficiaris. Tu phariseico more/ diuitias tuas iactas/ noli mirari si nihil elemosine capis. sed humilitas egena est. sibi dat. Alios indicas. in alios indignaris. et vinctam optas. tu peccator maximus. s[ed] humilitas benignissima est. ignosci petit omnibus. Tu ergo/ cum seueritate. humil[is] cum misericordia. et sicut elegistis. iudicabimur. Tu princeps es/ tu p[ro]p[ri]i freni impatiens/ etiam in eis que dei sunt. quasi manus tua sit excelsa ad constituendum alium in bonum et non dominus faciat hec omnia. Humilis autem exemplo dei cum tranquillitate mansuetudine et pace singula tractat in domino faciens virtutem. Utinam q[ui] virtutes congregat vel edificat/ saperet et inteligeret. quoniam omnes cum humilitate connexi sunt. omnes fundate. omnes agglutinare. qua sublata/ fugiunt omnes no-

cent et oberunt. velut cedente fundamento cuius domus omnis inclinata recumbit. Amplius sola mens humilis segura est. q[ui] non habet vbi cadat profundius q[ui] in deum. illic experitur pacem dei que recuperat omnem sensum. Porro segura mens quasi iuge conuiuuium. quam obrem leta est spiritus et iocunda humilitas. sed cum seueritate. imo et miraculose quodammodo fm multitudinem dolorum in corde suo consolationes tue domine letificant animam istam. Superbia vero/ tumida et timida est/ et male tristis. vel peius leta. inquietissima quoque. quia ponit in ore hominum famam suam quasi alteram vitam suam. nimirum si sepe discerpitur laceratur conculcatur dei citur etsi nunq[ui] in eodem statu permaneat. Admirum si difficulter humilietur. q[ui]a infamiam suam horret sicut mortem alteram. Quinetiam hoc ad humilitatis adquisitionem difficillimum est/ q[ui] pugnare contra eam/ non vnum tantum modo vicium aut duo/ sed omnia. et q[ui] plus obstupescens pugnant ipse virtutes omnes contra eam licet ex indirecto primo. imo et ex ea quandoque gignit monstrifico partu/ mens nostra sup[er]biam. Quale igitur patz effigium vbi vicia et mortes vicioz/ virtutes insuper et mortes virtutum/ habent manus contra eam. nisi caute p[ro]viderit. et nisi in timore dei instanter se tenuerit.

ExPLICIT sermo factus a d[omi]no cancellario in cena domini p[er] humilitate

¶ Carme cōtra tu

midum cor et quid sanat illud.

Quante distēdis vētosa sup[er]bia/ q[ui]d te sufflas et iactas/ dum tibi vana places. Vidi ego vesicam modico turgescere statu. Que pisibz sonuit quattuor impositis. Hęc puer v[er]u[m] acu pupugit displosa repete. Vilis et absq[ue] sono staccida detumuit. Quisquis adulatū turgescis/ sub isto discite tipo tibi quid mortis acumen aget. Te p[ro]p[ri]o ergo humilē p[ro]p[ri]i cōp[re]ssio cordis spina ve/ configens/ si sup[er]bis/ efficiet. Nullus adulator peior tibi q[ui] tibi fies. Si tibi blandiris teq[ue] colēdo tumes. Lucifer hic cecidit/ nec mir[is]. dū videas nos Turpes et viles/ peste sub hac ruere.

Pulcer quid faceres / qd in oi predeco?
 Dmni cu plenus sorde / supbis homo?
 Dicias diues sum nec egēs / nescis qz paup
 Audus / cecatus / vilis es atqz miser.
 Prospa fors nutrit ē hui? subdola pestis
 Aspera sanat eam / p̄superiore manu.
 Unus vt ep̄atrib? ventoso corde careret
 Demone verari queſit / obtinuit.
 Ergo qd aduersas tāto fugim? studio res
 Cōſulimus sortes / fidimus in medicis.
 Sed nolo tentare deum dices / agis apte.
 Si tamen anteferes p̄ſidiuz domini
 Angelicum si ſubſidiū / si ſpemqz fidemqz
 Zura nec humanis ſit nimis auxilijs.
 Zura ſupflua ſit / ſi pl? ſi nō vt oportet.
 Nec p̄ p̄ſone conditione ſtatu.
 Tu corpus reſoue / tu cura ſedulo carnem
 Quid niſi cōfeſtim putre cadauer erit?
 Sp̄s eternus datus eſt tibi / iure colat.
 Atqz humilis / miris / vilis / et eſto tibi.

ſpit.

Sequitur sermo

de penitentia factus p̄ eundem dominum
 cancellarium / in cena domini.

Non lauro te / nō habebis
 partem mecum. Joh. xij. z in
 euangelio p̄ſentialiter recita
 to. Amplius laua me domine
 ab iniquitate mea et a pecca
 to meo munda me. qz coinquinauit me mi
 nis ne ad p̄nunciandum ſc̄m̄ verbū tuuz
 vir pollutus labijs reprobis z incircumci
 ſus inueniar. Vale nimiz p̄ſumit ſordes
 alienas vel loquendo vel opando tergere
 qui totus peccati volutabro demerſus eſt.
 Quamobrez tibi domine ieſu / non tantuz
 pedes affectionum ſed etiam caput inten
 tionum et manus opationum ad abluen
 dum offero. Irroza deſuper diſtilla pluui
 am voluntariam gratie tue. quatenus per
 venam oris mei egrediatur verbum plenū
 virtutis. et bene ſonans. quo per auditum
 ſuſcepto. mundi fiant omnes p̄pter ſermo
 nem tuum. digni quoqz inueniamur habe
 re partem que repro mittit mundis corde.
 quia ip̄i te deum videbunt. Fiat hoc illa. i
 tercedente mundarum mundiffima matre
 tua quam interpellamus p̄pter hoc atqz ſa
 lucamus dicentes. Ave gratia plena. Si
 non lauro te zc. Dura valde qz tremenda
 ſententia. ſi non lauro te / non habebis p̄

tem mecum. Attendat veſtra detortio que
 ſit pars cuius ablationem dominus cōmi
 natur ei qui lotus ab eo non fuerit. z agno
 ſcet qz hic ſumma paupertate / miſeria z ca
 lamitate p̄mitur. Quippe pars iſta domi
 nus eſt. qui ſe mercedem magnam et om̄e
 bonum nominauit de qua gloriabundus
 p̄pheta totus exultauit dicens. Deus cor
 dis mei et ps mea in eternum deus. **P**ro
 qua inſup commendatur maria quia opti
 mam partem elegit que non auferetur ab
 ea. cui pars hec vberima et maxima por
 tio non ſufficit / nimis auarus vel ſtolid?
 Quid eſt igitur dominum dicere. Si non
 lauro te / non habebis partem mecum. ni
 ſi eum dare patenter intelligi. ſi non lauro
 te. nō hēbis me. ſeparaberis a me. **P**or
 ro quid vltra p̄fecto reliquum eſt. niſi vt ta
 lis illotus / p̄ſiciatur a facie dei / etiam a ſor
 te ſanctorz. catqz maledictus in ignem eter
 num cū illis. quoz (ſicut apocaliſis ſcri
 bit) pars erit in ſtagno et igne ardentiz ſul
 phure. Ignis quoqz grando nix. glacies
 ſpiritus p̄cellarum pars calicis eoz. **S**i
 pars vero illotoz tam horrenda tam inro
 lerabilis dicitur. de toto quid expectandū
 cenſemus. Maledictus qui partem ſuam
 hoc modo facit deteriozem. **T**erreat igitur
 vnumquēqz noſtrum viri patres z fra
 tres. terreat et erudiat hec formidanda ni
 mis ſententia. ſi non lauro te / non hēbis
 partem mecum. **P**rimum erat vt viuēdo
 innocenter / cuſtodiremus nos immacula
 tos ab hoc ſeculo. niſi vero qz polluta ē no
 ſtra mens et cōſcia. ſuperest vt lotio diuina
 nos emūdet. Sed vnde ſordes in nobis?
Undiqz p̄ſus. Polluit nos ſupbia inui
 dia ira accidia zc. Polluit nos ſicut olim
 in lege immūduſ cibus z hoc p̄ malam de
 lectatiōem. Polluit nos immūduſ mor
 bus vt lepra p̄ malū conſenſum. Immu
 duſ tactus in ope. Immuūduſ locus in p̄
 uerſa cōſuetudine. Polluit nos p̄ om̄ez
 modū ps quā arbitramur n̄ram eſſe / mun
 dana cupiditas. que eſt ps vilis vana fra
 gilis z damnosa. Talem p̄tem figuratam
 habemus in Rabugodonoso. de q̄ Dani
 elis. iij. Cū feris p̄ ſeſ? i herba terre. Cor
 eius ab humano cōmureſ z cor ſere deſei.
 Attendite vilē ſocietatem. qz cū feris carē
 tibus ſenſu. Et nonne homo cū i honore
 eſſet non intellexit? compatus ē iumentis i
 ſipientibus zc. **U**ide vilem poſſeſſionem